

thư của một người anh vô dụng

em tủi hổ xót xa vầng trăng tỏ
trên quê hương khốn khó điêu tàn
đêm thật dài đổ xuống đồng hoang
giấc ngủ chập chờn công an động cửa

em đày ải trong ngục tù khổ sai man rợ
học tập những điều quái gỡ lạ lùng
cơ đói triền miên giữa chốn núi rừng
lao động mút mùa trước họng súng canh chừng của cán bộ

em ở đó quá đói đau lòng mẹ
mẹ không ngừng kinh kệ sớm hôm
vẫn kinh hoàng hơn thời hỏa tiễn đạn bom
kiệt lực, héo mòn vì tin lỗi con bằng bật

em uất ức mộ cha già đã mất
nghĩa trang xưa ai cày nát san bằng
giờ là luống khoai nướng sắn cối cần
bầy chó đói nhục nhằng đào bới

em lo lắng người anh trai chưa tới tuổi
tử rất lâu sống cuối chợ đầu đường
không được vào trường vì gốc gác ngụy khó thương
chừ bị đẩy qua chiến trường cao miên xa lạ

mẹ của con ơi! đau lòng con quá
mẹ một đời vất vả khó khăn
chúng con lớn dần với tai họa non sông
giờ đưa ly hương, đưa cùm gông vô hạn

cha của con ơi! hồn thiêng xin chứng giám
các con ngoan chưa từng phạm gia phong
góp sức trai trả nợ tang bồng
nhưng vận nước khốn cùng ngoài niềm mong nỗi ước

chú út mười bảy tuổi của anh ơi!
niềm vui của gia đình thuở trước
chừ thi hành nghĩa vụ quốc tế vô sản
vùng mạn ngược biển hồ
anh không còn ngôn ngữ diễn tả được mỗi âu lo
cha hiển lộ, mẹ đức dày xin trời phật ngày ngày dang tay
bảo bọc

chú ba à! chốn rừng thiêng nước độc
bền chí kiên gan nuốt nhục ngâm hồn
sẽ có một ngày quật khởi giang sơn
ta lại chung vai hân hoan gánh vác

em gái nhỏ của anh ơi! ngày xưa ngõ ngác
giờ phờ phạc xuôi ngược bán buôn phụng dưỡng mẹ già
miếng ăn có đủ no để còn lấy sức xông pha
giữa chợ trời chòm nhóm dưới hàng hiên nhà góc phố,
trên họ treo hàng hà sa số cờ máu đỏ
để tưởng nhớ bác hồ và vinh danh chế độ

Lê-Thụy-Chi

www.vietnamvanhien.net